

som Følge deraf vilde den Del af Landet, som laa paa den anden Side af Aaen, ikke have syn-derlig Gavn af Banen. Denne Indvending for- staaer jeg ikke, thi det ærede Medlem ved jo, at der er Broer over Aaen omtrent for hver halve Mil, eller i alt Fald for hver Mil, og talrigere vilde vel Stationerne ikke blive. De vilde naturligvis blive lagte, hvor Overgangene ere, og da man jo ikke kan staa op i et Jern- banetog over alt paa hele Strækningen, vil denne Indvending altsaa ikke have nogen Betydning. Det ærede Medlem fra Årsens fandt naturligvis, at Årsens vilde blive tilfredsstillt ved Banen der- fra til Lommerup, og deri kan jeg give ham fuld- kommen Ret, men jeg kan dog ikke se, at For- slaget om, at Banen skulde gaa over Nørrebroby, kunde være til Skad: for Årsens, thi er man først kommet paa en Jernbane, vide vi jo af en maaste altså rigelig Erfaring, at man ofte maa finde sig i Omveie, og at man ogsaa godt kan det uden at tabe de Fordele, Banen skulde bringe. Dertil kommer, at Årsens jo ogsaa vil faae Udgang til et noget større Opland ved at sættes i Forbindelse med den nordste Del af Fyen. Naar det ærede Medlem gjorde mig den Ære, rigtignok paa Fyen- boernes Beføstning, at mene, at det var af Hens- syn til min personlige Stilling her i Thinget, man fulgte det af mig forsvarede Forslag, kan jeg ikke tage imod denne Ære. Der var virkelig meget gode Grunde for Beboerne til af Hensyn til selve Planen at vælge denne Linie, blandt Andet den, at den er undersøgt af Regjeringen paa et lille Stykke nær, hvorimod den Bane, som man tænkte paa, inden jeg fremsatte dette Forslag, ikke var undersøgt paa en meget stor Strækning og altsaa ikke vilde kunne gennemføres her i Thinget, inden i alt Fald en saadan Undersøgelse havde fundet Sted. Dertil var det den Bane, som havde Udsigt til at forene det største Antal om sig, og, hvis Årsens gaar med, omtrent alle, Noget som jo maa lette dens Gjennemførelse. Med Hensyn til Thybanen glædede det mig meget at høre, at den høitærede Minister udtalte sig saa bestemt haade imod en Dæmning og imod et Broanlæg, thi det tror jeg rigtignok er Noget, som der ikke bør være Tale om; men derimod tror jeg rigtig- nok ogsaa, at skal der være Tale om en Bane, vil der behøves en Dampfærge, som kan oversføre Bognene fra Thy til Vestjylland, og Dunstet vil vistnok snart blive saa stærkt, at vi ikke længer kunde modstaa det. Jeg tror derfor, at man lige saa godt strax bør forberede sig paa, at det vil komme, og ogsaa strax træffe saadanne Forberedel-

ser ved Oddefund, at Havnene kunne ligge færdige til at modtage Dampfærger. I den Henseende have vi Udtalelser fra forrige Gang denne Sag var til Behandling her, som ere aldeles betegnende, saavel fra Indenrigsministerens som fra Med- lemyrers Side. Det blev dengang udtryffeligt fremhævet, at Thy gjorde sit Bidrag til en Bane gennem dette Land afhængig af, at der kom fast Forbindelse; naar der ikke kom en fast For- bindelse — de lagde den Gang Vægt paa en Bro og vilde ikke have en Dæmning — vilde de ikke staa ved deres Tilbud om at bidrage til Ba- nens Anlæg, og den ærede Ministers Forgænger (Lobiesen) sagde f. Ex. dette: „Saafernt jeg var Medlem af Amtsraadet, vilde jeg, hvis der ikke kom en fast Forbindelse, ogsaa trække mig tilbage fra denne Sag, thi det er utvivlsomt, at for hele den Forretning, som er den mest fremherskende i Thy, nemlig Kreaturopdrætningen, er det at have en fast Forbindelse over Oddefund af en saa be- tydningfuld Betydning, at jeg godt kan forstaa, at Amtsraadet vil knytte sin Medvirken til, at der kommer en fast Forbindelse i Stand“. Dette blev ogsaa gjentaget af det ærede Medlem fra Bestervig (Bagger), som sagde, at Amtsraadets Tilbud var knyttet til en fast Bro (Bagger: Jeg sagde ikke en fast Forbindelse!) Ret, jeg sagde ogsaa en fast Bro, det har det ærede Med- lem sagt, jeg kan læse det op af Tidenden. Det ærede Medlems Ord var: „Jeg beder gjentagende fastholdt, at saaledes som Amtsraadet har opfat- tet Sagen, er der ingen Væksen, men en fuld- stændig Vedholden af en bestemt Plan, nemlig Broplanen“. Jeg anser altsaa en Dampfærge for det Mindste, der vil komme; men i den Henseende tror jeg ogsaa, at det er betegnende, hvad den forrige Indenrigsminister, som jo maatte antages at kjende Stemninger og Tilstande angaaende denne Sag temmelig godt, udtalte. Han sagde saaledes, at der var Tale om, at man mulig kunde lade sig nøie med en Bane fra Struer til Oddefund: „Stillingen bliver ganske simpelt den, at naar vi først have betalt en Bane mellem Oddefund og Struer helt af Statskassen og ud- lagt Pengene til en Dampfærge, vil man ved Statstilskud skabe en Jernbane mellem Thisted og det nordligste Punkt ved Overgangen over Odde- fund; naturligvis vil man erklære sig meget uil- frede med denne Forbindelse og da bede Staten om det Tilskud til en fast Forbindelse, som vi nu tilbyde“. Det er altsaa under disse Forhand- linger saa stærkt som muligt blevet fremhævet, at man maatte have en fast Forbindelse over Odde-